

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Király-utca 4. sz.

Az arany hajó szállóval szemben
hová az előfizetések és a lap
szállítására vonatkozó fölszo-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek

A magyarság átka.

Pécs, 1895. február 26.

Külső ellenség a magyarokon soha erőt venni nem tudott a nemzet saját fiainak közreműködése nélkül s Magyarország történelme az évszázadok hosszú során át egészen napjainkig szomorú látcolatát mutatja a belviszályok, személyes nagyra-vágyás, sértett hiúság által szított visszavonás, sőt nem ritkán a nyílt árulás példáinak.

A magyarságnak ez az átka utolérte az ország legmagyarabb pártját, a függetlenségi és 48-as pártot is.

Személyes gyűlölködés, sértett ambíciók, hazug ürügyek alatt, melyeknek felkeresésében és előtérbe tolásában a kormány sajtója buzgón közreműködött, szakadást idéztek elő a pártban mitsem törődve azzal, hogy ez csak a párt programjának megvalósítását teszi lehetetlenné s a mármár szétmálló kormánypartot szilárdítja meg.

Hogy pedig ez a szakadás tisztán személyes viszálykodás eredménye s az ennek igazolására hangoztatott jelszavak csak mondvasínált ürügyek, azt leginkább igazolja az alkalom, melyet a szakadás felidézésére felhasználtak.

Mert az egyházpolitikai reformokból kiindulól a liberalizmus vagy radikalizmus kisebb vagy nagyobb mértékének kérdése a pártbomlasztásra alkalmas kovászt képezhetett akkor, amikor a párt ezekkel a reformokkal szemben való állásfoglalás küszöbén állt s az Eötvös-féle frakció akkori különválása elvi alapon megmagyarázható volt, bár magára Eötvösre nézve inkább vagyunk hajlandók elhinni, hogy őt már akkor is inkább sértett személyes hiúsága, mint elvi szempontok vezérelték elhatározásában.

Az egyházpolitikai reformokkal szemben való állásfoglalás akkor aktuális volt elvi kérdése folytan azonban Eötvöst alig néhány tagja követte a

pártnak, a többi nem látott okot annak megbontására abban, hogy ezek a reformok nyílt kérdésnek hagyták.

Nem kételkedünk abban, hogy az elszakadási törekvések már akkor megvoltak a most kilépettekben, ámde akkor még örködött a párt egysége és a csak egységes párt által kivívható állami függetlenségünk felett egy gondviselészerű tekintély, kinek intó szózata, hogy a függetlenség hívei ne a szétválást, hanem az érintkezési pontokat keressék, törvény volt a függetlenségi ezme minden harcosa előtt.

Azóta ez az őrszellem Kossuth Lajossal elköltözött egy jobb hazába s vele együtt sirba szállt pártunk egysége is. Bár a párt külsőleg még egyet képezett, saját kebelében mégis meghasonlott, működése az országgyűlésen s az időközi választásoknál megbénult s csak alkalomra volt szükség, hogy ez a meghasonlás nyílt szakadásban törjön ki.

Mint hogy pedig ily alkalom hamarosan nem kínálkozott, hajánál fogva ragadtak meg egyet, mert az minden komolyan gondolkozó ember előtt kétségtelen, hogy a pártszervezés kérdése a legkevésbé volt alkalmas arra, hogy a pártban szakadást idézzen elő.

Nem is merték magát a szervezési indítványt felhasználni ürügyül a szakadásra, hanem ennek az indítványnak betérjesztői ellen fordultak s az egyházpolitikai kérdések felvetésével szították a visszavonás tüzét a párt kebelében. A mi nem sikerült akkor, a mikor ezek a kérdések még törvényhozási megvitatásra vártak, azt sikerült keresztülvinniük most, mikor a reformok már törvényerőre emelkedtek s az egész párt ezek életbeléptetését sürgetni egyhangulag elhatározta.

Természetes dolog, hogy ilyenkor a gyanúsítások egyik részről sem hiányoznak, mert nincsenek nagyobb ellenségek, mint a testvérek, ha

egymásközt összevesznek. A kilépettek gyanúsítják a bennmaradottakat ultramontanizmussal, a néppárthoz való szitással, viszont emezek a kilépettet titkos kormánypartisággal vádolják, mert a kormányra nézve kellemetlen egységes pártszervezést iparkodtak meghiusítani.

Mi ennyire nem megyünk, mert nem tételezhetjük fel jellemes férfiakról, hogy a párt egységét azért bontsák meg, hogy ezzel a kormánynak tegyenek szolgálatot. De lett legyen elhatározásuknak indoka bármily nemes, annyi mégis elvitázhatatlan tény, hogy pártunk szakadása éppen a szervezkedés kérdésénél csak a kormánypartnak tett mérhetlen szolgálatot, pártunkat pedig végveszélylyel fenyegeti.

Mert nem oszthatjuk azoknak az optimistáknak a nézetét, kik azzal vigasztalják magukat, hogy a függetlenségi eszme nem szenvedhet sérelmet, a mikor e pártnak mindkét árnyalata közjogi kérdésekben egy alapon áll.

A különválás már az által árt a közös eszmének, hogy az egységes pártszervezést lehetlenné teszi s a politika finom szövvényében járatlan népet zavarba hozza, mely nem fogja megvetni, hogy mire való két párt egy azon politikai végeél kiküzdésére s csakhamar be fog következni, hogy két küzdő fél között a harmadik aratja a diadalt.

Erre nagyon közeli példát hozhatunk fel a legutóbbi választások idejéből. A szalántai kerületben három számbavehető jelölt lépett sorompóba, egy függetlenségi és 48-as, egy az akkor különvált Ugron-párt híve és egy katolikus centrum párti, ki utóbb csak azért lett függetlenségi és 48-as párti, mert akkor még néppárt nem létezett. Hasztalan volt itt az országos közjogi ellenzék két árnyalatának minden erőlködése, mitsem használtak Irányinak az anyapárti jelölt érdekélen küldött táviratai, sem Ugron Gábornak és Komjáthy Bélának, ki akkor még az immár sárga földig legyalázott Ugronnak leglelkesebb

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy napig nagy lány.

A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája.

Flóra, a szép kis Flóra egy tavaszi napon nagy lány lett.

Mikor az egész család a reggelihez ült, a mama ünnepélyesen kijelentette, hogy Flóra ma reggeltől kezdve nagy lány . . . felhuzhatja az első hosszú szoknyát.

— A jó „Fránci papa“ — mert csak így hívták a leányok is Deres Ferenc dalmánci takarékpénztári igazgató urat — nagyot nyelt teájából, ez megelégedésének volt néma kifejezése. Margit s az alig 10 éves Márta irigy szemmel nézték néniüket, ki ezentul őket semmibe sem veszi; pedig dehogy, Flóra a milyen szép, olyan jó is volt. Sorba csókoltá apját, anyját s testvéreit annak jeléül, hogy bucsuzik a kis leány élettől.

Elég az hozzá, az egész ház, udvar, kert mind azt visszahangozta: A kis Flóra nagy lány lett!

Ezen a szép napon, a mely különben is születés napja volt Flóranak, minden házi dolog alól felmentetett.

Egész délelőtt különböző gondolatok üzték egymást piciny fejében . . . ugyan szabad-e már most Jenőnek, az ő titkos ideáljának hozzájuk jönni, egyáltalában, hogy hát . . . na, hát szerethetik-e már egymást a világ előtt is?

Ezt nem tudta összeegyeztetni a „Fránci papa“ szigorával. Pedig az ellenkezője nagyon fájna neki,

hisz ő annyira szereti Jenőt, azt a szerinte baba huszárt.

Délután az egész Deres család hivatalos volt a „Fránci papa“ nővéréhez, uzsonnára, a hol Flóra születés napját ünnepelték.

A nagy lány alig kelt fel az asztaltól, öltözködni kezdett, hiszen isten tudja hányszor mérte magát végig az állótükörben, s mikor így készen volt, lement a kertbe . . . hisz a mama oly sokáig öltözködik, ő majd addig sétál.

Minden virág, minden fűszál mintha csak őt üdvözölné, a karsu lilium, szárait hajtogatja, mintegy szólan látszik: „Hozott isten, te is nagy lány lettél.“ de ő ezt mind nem látja, gondolatai messze, a nem létező boldogság rózsás ligetében járnak . . .

Merengéséből édes anyja hívó szava ébreszti fel, ki már a türelmetlen kis lányokkal mindenütt kereste. Oda futott s ment velük, talán már nem is tudta hova.

Mikor a tantíhoz beléptek, az összegyűlt leány-sereg közül egy fess huszár hadnagy ugrott fel, oda állt Flóráék elé s bemutatva magát.

Kassai Jenő volt . . . igen a Jenő! A mama örült a szerencsének, Flóra talán még jobban örült, roppant zavarában oly hidegen üdvözölte imádotját, mi meglepte Jenőt; — ez váratlan meglepetés volt, erre nem számított Flóra, hogy ő itt találkozik — Ő — vel, hozzá még ezen a napon, a mikor ő nagy lány lett.

A sokat álmodott boldogság teljesedett, végre hosszabb ideig együtt lehet Jenővel, kit csak futólag ismert néhány táncestélyről — de ők e rövid találkozás alatt is megszerették egymást.

Az előbbeni hideg, visszautasító magaviseletét helyre hozta Flóra, hisz nem is cselekedte szándékosan, a meglepetés, a váratlan találkozás okozta azt

Nem láttak ők senkit, csak egymásért voltak ott. Mint egy szerelmes gerle pár ültek egymás mellett, sugtak, bugtak, de legtöbbször némán nézték egymást. Ozsonnánál úgy tele rakta Flóra mandula tortával Jenő tányérját, hogy bátran beillett volna egy miniatúr cukrászának. De ezt is szórakozottságból tette.

Lámpagyújtáskor a társaság egy része eltávozott, ők azonban a kertbe mentek s áhitattal nézték a hold feljöttét.

Többször elkezdett már valamit mondani Jenő, de mindig torkán akadt, félt megmondani, végre is itt látta az alkamat: Tudja-e kedves Flóra, hogy holnap elutazunk, elhagyjuk e szép vidéket, nekem pedig el kell hagynom . . . Flórát!

Egy pillanatig csend lett e szavakra. Flórát mintha jeges vízzel öntötték volna le, annyira hatottak rá e szavak, nem szólt semmit.

A felkelő hold isteni szépséget adott a szerelmes leánynak, körülövezte bánatos arcát sugaraival. Fájtn neki, hogy az, kit ő annyira szeret, elhagyja! talán sohasem látja többet. Egészen meglepkezve magáról, ráborult Jenőre, ki nem tudva önmagán küzdeni — megcsókolta.

Mintha kigyó csipte volna meg sziszent fel Flóra . . . bámuló őz szeméit rámereszté szerelmesére, szólni akart . . . de szólt helyette más, az a más pedig — Fránci papa — volt, ki ép akkor jött.

Uram, szólt a hadnagyhoz, remélem elhagyja e házat! Ön megsértette leányomat, engem s e ház urnójét!

Többet nem szólhatott, mert Jenő bement s hivatozással a holnapi utra, ajánlta magát s eltávozott.

Másnap reggel Flóra nem találta hosszú szoknyáját. Talán csak álom volt az egész!

Molnár József.

hive volt, együttes kortesutazásai, mindkét párt-árnyalat jelöltjei elbuktak s a győzelem azé lett, ki először felekezeti jellegű programot hirdetett.

Ha a közjogi ellenzéknek megoszlása akkor, amikor a felekezeti szenvedélyekre appelláló néppárt országosan szervezve még nem volt s a kormánypártnak sem voltak oly népszerű kortes jelszavai, ily áldatlan eredményeket volt képes előidézni, akkor elképzelhető a pártszakadás mily veszélyekkel járhat a mostani viszonyok közt.

Isten őrizze is meg hazánkat újabb választásoktól addig, míg a pártunk kebelében keletkezett félreértések kiegyenlítve s a jó egyetértés ismét helyreállítva nem lesz.

Ne aludjunk!

Bizonyos előszeretettel és édes önteltséggel szeretjük emlegetni, hogy szakképzettség és intelligencia tekintetében a tanítószázad a lefolyt negyed század alatt mily óriási haladt. Igaz, haladunk! Mégis a tanítószázad ma a felületes tudománygyűjtés, szeretetlenség és szétvonás jellemzi legmegkapóbban. Lelohadt benne az önművelődés ambíciója, az ügy iránti ideális lelkesültség, a kollegiális szeretet és együttérzés, hogy e keserű igazságot nem hasból mondok, csak a tanítói egyesületi élet stagnálására, hanyatlására hivatkozom.

A 60—70-es években a szakképzettség hiányait az önzéstelen ügyszeretet és lelkesedés, melynek ápolásán szabad tanítóegyesületeink odaadólág fáradoztak, — pótolta ki. Az akkori élénk tanítóegyesületi életünk nem csak a szakképzettség hiányait volt képes pótolni, hanem összetartásának, komoly önképzésének kézzel fogható nyilvánulásai által a társadalom minden rétegében méltányosabb elbánást ébresztett a tanítószázad minden munkája iránt. Tanítóegyesületeink voltak ez időben azok a létkető életerek, melyek a tanítószázad szellemi szervezetét jótékony melegséggel árasztva el — táplálták.

Ma ez erek megbénultak, vagy a szellemi aléltság delejes álmába merültek; különösen Baranyában, hol ezeltől egy évtizeddel is több tekintélyes tanító egyesület áldásos működésével valláskülönbség nélkül tömörítette a tanítószázadot a magyar nemzeti nevelés őrvendetes előbbre vitelére; tanította egymás megbecsülésére, szeretetére.

Még ma is élénk emlékezetemben van: mily szépen megfértek a kath. tanító a községgel; a kálvinista a zsidóval a jóhirnek örvendett „Pécsi tanítóegylet”-ben, melynek egyik tanulságos közgyűlésén, mint tanítójelölt magam is részt vettem.

Azóta sokat fordult az idő kerek; elhunyt akkori vezére, elnöke is, a derék Varga „bácsi” és örökébe más lépett, ki nem csekélyebb ügybuzgósággal és szakavatottsággal; de kevésbé körültekintő tapintattal vezetett az egyesület ügyeit, melynek életfájába ezután a szétvonás, egymást megszólás titkos szúja fészkelte be magát.

Nem oszlott ugyan fel, de meglazult az érdeklődés; közöny, nemtörődés váltotta fel az egykori lelkesedést és a közöny olomporától vagy hét éve alszik.

Gyermekbál.

— Visszaemlékezés. —

Hat éves lehettem, mikor először voltam bálban. Égcsinkék rubácskában, a melyre virággal díszített fehér köpeny simult, hercegnőnek képzeltem magamat. Hajam fel volt sütve és be volt rizsporozva. Ha visszagondolok rá, még érzem a fodorító vas sütését s látom a fehér por hullását, a melyet akkor a mesevilág andalító hópihéinek tartottam. A mama már korábban felkészült, mert hiszen elengedhetlen volt, hogy a jólélek jobbról, a papa pedig balról vizsgálják gyertyával, sikerült e a hajművésznék fűrtöcskéimmel megkísérlettem remeke.

Ütközten talán el is aludtam a kocsiban, mert ugy rémlik előttem, mintha csak az ünnepiesen díszített terem előszobájában ébredtem volna fel, a mely zsutolva volt jól bebugyenzált, nálamnál kisebb s nagyobb babákkal. Bent már javában folyt a tánc, mert a zongora félig elfult hangjai mellett apró lábacsok csoszogása is volt hallható, a melybe időre vékonyka hangok zürzavara vegyült.

Végre megszabadulva számtalan takarómtól, beléptem a terembe s egészen elvakultam a sok gyertya fényétől s a kristálytiszta tükrök visszaverődő csillogásától. Szemem pillái minden áron le akartak csukódni a hirtelen bágyadtságtól, de a terem közepén forgoló párosok feldíszített szalagos tarka tömege annyira megigézett, hogy tátott szemekkel mintegy gyökeret verve odaszegedődtem és sehogy sem tudtam megérteni, álmodom e vagy a tükör visszaverődésében látom e azt a tündéres sürgést forgást. De elandalódásom nem

Fölbred-e? Nem tudom! Hogy fölbredjen, jelelgei elnöke és választmányára tette, munkásságra ébredésétől függ. A pécsi tanítószázadban, kik ez egyesület tagjainak zömét teszik, van erő, tudomány; és lelkesültség is lesz, csak a fiatalságot kell öntudatra ébreszteni. Az egyesült erő és lelkesedés előbb-utóbb diadalra juttatja az ügyet, melynek harcában egyesek könnyen reményt veszhetnek.

Áldásos működésében szintén elismerést érdemlő a „Pécsi kath. tanítóegyesület” is, melynek választott elnöke a helybeli tanítóképző országos nevű tanára; rövid munkásság után szintén álomra szenderült. Ez egyesület hivatalos jellegű levén, a terület tapintatlan beosztása folytán apró esperes-kerületi parcellákra oszlott.

Ugyancsak mély esendbe merült megyénk egyik első hivatalos egyesülete, a „Baranyamegyei általános tanítóegyesület”, mely 1888 óta működését beszüntette s magáról semmi életjelt sem ad. Ez egyesület elszenderedésének okát hiába kutatom. Hivatalos elnöke a megye kir. tanfelügyelője, kinek ügybuzgóságán, jóakarátán semmi okom kételkedni.

E három tanítóegyesület volt s van hivatva a megye tanítószázadának vezetésére úgy központi működésénél, mint tagjainak gazdag tapasztalatainál és széles szakképzettségénél fogva.

A nevezett egyesületek épen nem lett volna szabad lethargiába merülniök, mert még igen sok megoldatlan nyílt kérdés van napirenden, melyek szakavatott megoldásra várnak. Avagy oly erősek vagyunk, hogy szétkérve is megküzdhetünk a pedagógia minden kórkérdésével? — Alig hiszem!

Föl! életre föl, még sok a tenni való a magyar nemzeti és vallásérköcsös nevelés terén, azért, ha a leányzó nem halt meg, csak alszik: ébredjen fel! — és többé ne aludjék!

Üstökös.

Hírek.

Pécs, 1895. február 27.

— (Városi közgyűlés.) Pécs szab. kir. város köztörvényhatósági bizottsága által 1895. évi február hó 28-án délelőtt 9 órakor kezdődő, esetleg ugyanezen nap délután 3 órakor folytatandó rendes közgyűlésének tárgysorozata a következő: Bánffy Dezső b. miniszterelnök leirata a kormány megalakulásáról. Percel Dezső belügyminiszter leirata a jelzett miniszterium átvételéről. Dániel Ernő kereskedelemügyi és Wlassits Gyula vallás és közoktatásügyi miniszterek hasonló leirata. Belügyminiszteri rendelet az 1895. évi közoktatás-előirányzat jóváhagyásáról. Belügyminiszteri rendelet a gyámpénztári tartalékalap jövedelmének felhasználása érdekében hozott közgyűlési határozatra. Belügyminiszteri rendelet a Graf-féle szegényházi rétek eladásának jóváhagyásáról. Belügyminiszteri rendelet a népfelkelő irnoki állás szervezésének jóváhagyásáról s ezen állásnak választás utján betöltése. Belügyminiszteri rendelet a szikvizadó behozatala érdekében alkotott szabályrendelet tárgyában. Belügyminiszteri rendelet a keresztény temetők rendezésére megállapított szabályrendeletre. Belügyminiszteri rendelet a 6 ik gyógyszerár felállításának engedélyezéséről. Vallás és közoktatásügyi miniszteri elismerő leirat a kir. főreáltanodai új építkezés ügyében. Vallás és közoktatásügyi miniszteri rendelet az iskolai szükségletek fedeztetése

tartott soká s a zongorán megszólalt lengyelke hangjai mellett én is a táncolók örvényébe kerültem. Ez volt talán életemben az egyetlen bál, a melyben igazán táncoltam.

A terem szögleteiben kis körök képződtek, a legkisebbek körei, a kik még annyit sem értettek a tánc művészetéhez, mint én s a kik csak pajkos ugrándozással elégíthették ki a táncolás iránt érzett vágyukat. Az estély lefolyása alatt nem egy kis gavallért láttam a padokon udvariatlanul elaludni s sokszor hallottam őket sóhajtozni, mikor a mellettük eltáncoló párosok által kissé gyöngédtelenebbül felébresztettek. Emlékszem, hogy már akkor is nagy volt a hiány a táncosokban, de ez legkevésbé sem gátolt benünket kitartó tánckedvünk alapos betöltésében.

Eddig az estélyig a táncot csak tantárgynak tekintettem s a tánc terem és más iskolai terem között is csak azt a különbséget fedeztem fel, hogy az üresebb és ridegebb mint emez, s hogy padozata síkosabb, a melyben a táncmesternők egyike-másika néha a zongorához ült s kintásunkra végtelen négyeseket játszott olyan kottákból, melyeknek borítékain tájképek s unalmas tavi vidékek voltak láthatók.

Milyen különbség volt a táncorák és e bál között! Amazokon köténykével is megjelenthettünk s megerőltető munkát végeztünk, a mely alatt annyiszor hangzott a mesternő csend és fel a fejfel parancsra, ezen pedig . . . , no ezen is a fülünkben csengett még a kommandó szó, csakhogy ugy elperdültünk mellette, hogy a hangos zsongásban, a sebes forgásban s a zene hangjai mellett még

végelt államsegélyt kéro felterjesztésre s ennek folytán tanácsi javaslat. Honvédelmi miniszteri rendelet a Ludovica honvédségi tisztképző akadémia javára a város által alapított helyre nézve az alapító oklevél elkészítése iránt. Honvédelmi miniszteri rendelet a loavatási bizottság elnökeinek megválasztása érdekében. Földművelésügyi miniszteri rendelet a vincellér képezde létesítése tárgyában. A városi színház világitási kérdésének megoldása érdekében tanácsi és szünügyi bizottsági javaslat. A szünigazgatóval kötött szerződés helybenhagyása iránt tanácsi és szünügyi bizottsági előterjesztés. A légszuszgyári szerződés megtörtént felmondásáról s ennek folytán a város közönsége érdekében szükséges intézkedések folyamatba tétele iránt tanácsi jelentés, illetőleg javaslat.

Az 1894. évi házi pénztári és ezzel kapcsolatos zárszámadások elkészültéről s a felmerült tulkiadások jóváhagyása iránt tanácsi előterjesztés. Pénzügyi bizottsági javaslat a vasuti indóház kibővítése tárgyában kormányilag kívánt anyagi hozzájárulás iránt, s ennek kapcsán a budai külvárosi vásártéren személy és teher áru forgalomra berendezendő állomás létesítése ügyében újabb kérvény. Pénzügyi bizottsági javaslat a honvéd gyalogsági laktanya építésére és a vízvezetékre s egyéb szükséges kölcsön megkötése ügyében. Tanácsi előterjesztés a második választó kerületben halálozás folytán megüresedett bizottsági tagsági helynek betöltése tárgyában. Tanácsi előterjesztés a gazdasági, a vízvezeteki, közegészségügyi, építkezési és szünügyi bizottságokba egy tagnak beosztása iránt. Tanácsi előterjesztés a tanítványait leg-hazafiasabban nevelő tanár, vagy tanító ösztöndíjazására hivatott bizottságba egy tag beválasztása iránt.

Tanácsi javaslat néhai Gyalokay Róza által a Rudolfinum javára hagyományozott tőkére vonatkozó alapító oklevél elfogadása iránt. Tanácsi és gazdasági választmányi javaslat a városi gazdaságnál szükséges: kovács, bogár, kádár, nyerges és fényező munkálatoknak 3 évre való biztosítása iránt. Tanácsi és gazdasági választmányi javaslat, a közoktatás-előirányzat készítésekor, a szakhivatalok szükségleteinek bejelentése, az erdei fatermelés előzetes felbecslése és az erdészeti járulékok mikénti elszámolása tárgyában Muttynanszky Béla bizottsági tag indítványára. Tanácsi előterjesztés Jozipovits Ferenc községi bírósági szolgálat nyugdíjazása iránt. A községi iskolaszék javaslata öv. Haksch Franciska nyugdíjazott igazgató tanítónak a férje után beszüntetett nyugdíj kérdésében. A városi utkaparók szolgálati viszonyairól szóló szabályrendelet javaslat tárgyalása. — Dr. Jobst László bizottsági tag és Tanácsnak indítványa a házberadó mentesség kiterjesztése tárgyában. A szent Ferenc rendű szerzetnek kérvénye a városi pótadónak szokásos elengedése iránt. Soostó Gyula községi tanító kérvénye a nyugdíjazási szabályzat 8 §-ának módosítása iránt. — Heves vármegye közönségének átirata az 1889. évi VI ik törvényeikk 25-ik §-ának módosítása iránt az országgyűlési képviselőházhoz intézett feliratának pártolása végett. Smogy megye közönségének átirata a mezőgazdaság válságos viszonyainak enyhítésére megkívántató törvényhozási intézkedések megtétele iránt az országgyűlési képviselőházhoz intézett feliratának pártolása végett. Székesfehérvár közönségének átirata a Szt. István szobornak országos költségen városunkban leendő felállítására intézett feliratának pártolása érdekében.

mamáink szavait s hivatását sem hallottuk többé s ők szegények legfőbbje csak tekintetükkel követ-hettek bennünket. Majd fürteink bomlottak fel, majd más kosztumbajunk esett s mamáinknak elég bajuk volt toalettnk megbillent egyensúlyának helyre-állítása körül. De lábaink még az igazgatás alatt is mozogtak s alig tudtuk megvárni, hogy megint elszabadulhassunk s helyünket a táncolók sorában elfoglalhassuk.

Egyszer csak tekintetem a félig lefüggönyözött ablakon át az utcára esett. Hogy sajnáltam én azokat a szegény embereket, a kik abban a zimankós időben nehéz csomagok terhe alatt nyögtek, vagy kéziszekereket vonszoltak tovább árukkal megrakva! Majdnem elszomorodtam s nem tudtam fölfogni, miért nem tölti azt az estét minden ember oly boldogan mint én s mért nincs mindenkin fényes kosztüm, mint rajtam.

De legnagyobb volt kiábrándulásom másnap mikor a táncmesternél, a kinek termében báloztunk, vizitelnünk kellett. A látogatást természetesen nappal kellett végeznünk s én még sohasem láttam egy tánctermet nappal. Hogy lecséppentem én akkor tündéres menyországból! Gyermekszemeim dacára első pillanatra láttam, hogy az a terem tulajdonképen nem is volt nagy. Hát még a függönyök! Kopottak és viseltetek voltak, akár csak a butorok, a melyeken alig volt még egy-egy helyen aranyozás. A zongora be volt csukva, a csillárokon legett gyertyák maradványai s a porcellán virágtartókból fonyadt levelek, fakult virágok és száraz indák konyultak le a padozat felé! . . .

H. M.

— **(Eljegyzés.)** H a a s z Mihály vaskereskedő eljegyezte Klobucsár Mihály fűszerkereskedő kedves leányát Mariskát.

— **(Bolodok estéje.)** A komikumnak ritkán látható produkcióit élvezte tegnap este a „Pécsi Dalárda“ a nagy számmal összejött intelligens publikummal. Igazán elmondhatjuk, hogy a „Pécsi Dalárda“, mely számos komoly, hírnevet hozó versenyen az első helyet szerezte meg, e téren is, t. i. a komikum terén is, a legszebb diadalt ülte; erről különlegesen szereztek közönséget. A példánál megvágatott énekszámok közül első sorban a „Szerelemből“ című rezgő polka érdemel dicséretet, melynek korrekt előadása feltétlen elismerést érdemel. Dallama gyönyörű, betanulása elismert szorgalomra vall. Taky Gyula „Goldstein Zámija“ e téren unikum: dilettánsból ritkán látható eredmény. Buczkó Bernát és Kvárgli Dani érdemremélje annyiban érdekes csupán, hogy némi reklámot igyekezett szerezni a „Pécsi Napló“-nak a „Pécsi Figyelő“-vel szemben. Más különben oly anynyira elkopott história, hogy semmiféle különös excentricitást a publikumban nem idézett elő. A többi számok mind elég mulattatók voltak, többé kevésbé kedvedben tartották a közönséget. Alig mult azonban a műkedvelő előadás, mintha egy láthatatlan kéz ültette volna el a nagyszámu asztalokat és székeket — táncra perdült a tüzes fiatalság s Farkas Sanyi bandája bizony szépen áttáncoltatta Terpszikore tisztelőit a nagy bőjtbe.

— **(Uj tanítónő.)** Petz Mária okleveles tanítónőt a peliérdi róm. kath. népiskolához tanítónőnek megválasztották. A megválasztott állását a napokban foglalta el.

— **(Torzalkodó testvérek.)** Helle Béni és Helle Sándor testvérek egymás szomszédságában laknak Nagy Harsányban. Miért miért nem, évek óta tartó köztük a veszekedés, és abban telik legnagyobb gyönyörűségük, ha egymást bosszanthatják. A Béni még a mult évben elkövette azt az ocsmányságot, hogy éjnek idején testvére kutyát tele hányta jöfője dollár és emberi trágyával, és mint a ki jól végezte el, a legnagyobb örvendezések közt tért aludni. Masnap a testvér feljelentette az esetet a szolgabíró-ságnál, hol úgy ítélték, hogy a Béni tartozik a kutyát kitesztítani és azonfelül 5 frt bírságot fizet. A kutyatisztítás csak megtörtént valahogyan, de mikor az 5 frt bírságot dobszó mellett mentek el behajtani a község emberei, Helle Bényt elfutotta a méreg és fejszével rohant testvére és jobb karját súlyosan megsebesítette. De a testvér sem maradt adós, a ki hasonlólag fejszével úgy helybenhagyta bátyját, hogy most élet-halál közt vívódik. A gyűlölködő testvérek kivették az orvosi látleletet, mely nagyobb szabásu folytonossági hiányokról tanuskodik, és ezt bemelle kelve, kölcsönösen panaszozzák egymást a bíróságnál.

— **(Meggyilkolt koresmáros.)** Kis-Köszegen f. hó 23—24 között éjjel Váronyi József koresmárost egy borozó közelében az ivóban agyon szurta és elmenekült. A dárdaí járásbíró, valamint a csendőrség megindította a vizsgálatot.

— **(Dudások és trombitások harca.)** Farsang utolsó vasárnapján, mely a szerbeknek is ugyanaz lévén, Maisson — mint tudósítónk írja — a község nagyvendéglőjében mindkét nyelvű lakók ifjusága táncmulatságot rendezni óhajtott. A német legények persze trombitások zenéje, a szerbek meg a németi gájda mellett akartak mulatni. Egy tánc teremben pedig 2 dudás sem, annál kevésbé egy dudás és tíz trombitás nem férvén össze, nagy verkedés támadt; késekkel, dorongokkal mentek egymásra, s a mulatság azzal végződött, hogy a németek megfúrtak, egy trombitást bal lábán oly állatposan megszurta, hogy kocsin kellett haza szállítani N.-Nyárádra, 2—3 trombitát összeverték, hogy hasznavehetetlené vált; 2 német pedig véres fejjel ment haza. A harc után folytatták a szerbek a táncot.

— **(Halálba utazott.)** Pintér Ferenc baksai parasztagda körülbelül egy hóval ezelőtt nyakába akasztotta a tarisznyáját, bucsut sem vett a kapufélfától s világra ment. Rökonsága kutatta, kereste mindenfelé, de nem tudtak felőle semmi felvilágosítást szerezni. Tegnap azonban rákadtak az eltűnt gazda holttestére a ráctöltési határban egy árok partján halott hóval borítottva. Valószínűleg a zivataros éjszakában eltévesztette az utat és megfagyott.

— **(Visszahelyezett jegyző.)** Régóta huzdik Kis Nep. János nagyharsányi körjegyző felelősi ügye, mely végre ma belügyminiszteri határozattal a megoldás stádiumába jutott. Kist az árispán első fokulag száz forint bírságban marasztalta, míg a közigazgatási bizottság hivatalvesztésre ítélte. Felelőbeszéd folytán az ügy végleges elbírálás végett a belügyminiszterhez került, a hol Kis 300 frt pénzbírsággal sújtott ugyan, de állását visszakapta. Huszonkét évet multja van a megbírságot megszőnő pályáján, melyet holmi szabálytalanságok miatt közel egy esztendőig el kellett hagynia. A napokban foglalta el újra hivatalát.

— **(Halálozások.)** Somssich Jánosné, szül. Vargha Anna elhunyt Sumonyban, élete 56 ik évében. Temetése holnap délután lesz. — Kávják Paula élte huszadik évében elhunyt Pécsen.

— **(Becsapott parasztok.)** Barcsról írják lapunknak: Körülbelül másfél éve járt itt valami pécsi kicsapott molnár és vagy 10 jómódu gazdaembernek azzal szelt elő, hogy ő 1500 frtért elad nekik egy olyan szerkezetű gépet, melynek segítségével óránként 50—60 drb evüst forraszt hamisítványt lehet gyártani. A könnyűhívő parasztok csakhamar leállították az alkura és foglaló fejében 300 frtot fizettek az ágensnek a ki zem elégedvén meg az előleggel, azt mondta nekik, hogy 2 hét múlva ismét lejön hozzájuk, akkor a többi 1200 frt ellenében kiadja a gépet. A gazember meg is tartotta szavát, legalább némileg. A két hét leteltével ugyanis ismét beállt hivihez és felszólítja őket, hogy hármas jöjjenek fel vele Budapestre, itt a pénz ellenében meg fogják kapni a pénzmasinát. A parasztagdák megbíztak maguk közül hármat, kik el is mentek Budapestre, hogy megbízatásuknak eleget tegyenek. Oda érve az ügynök vezette őket egyik utcából a másikba, míg végre a külváros egyik csendes utcájában egy nagyobb ház előtt megállanak, az ügynök átveszi az 1200 frtot, meghagyván hiviének, hogy itt lakik az az ur, a ki a gépet felalalta, csak várjanak a bejáratnál, ő azonnal visszajön és átadja nekik amiért jöttek. Csakhamar eltűnt a házban és úgy 10 perc múlva ismét lejárt egy kis börténkönyvvel kezében. Amint azt akarja nekik adni, hirtelen ott terem egy rendőrnök öltözött másik gazember, a táskára ráteszi kezét és egész komolyan a 3 atyafit a főkapitánysághoz parancsolja, de úgy látszik, nagyon nyéire lehetett, hogy a parasztok feledve pénzt, gépet és minden mást, uccu neki vesd el magad, futásnak eredtek és örültek, hogy ép börtén térhetek haza. Ez a kedélyes történet, mint írjuk, körülbelül másfél év előtt történt, nem tudott róla az illetőkön kívül senki semmit. Az érdekeltek természetesen jónak láttak beérni az anyagi veszteséggel. Nem is keresték volna soha pénzüket, ha egyik közülök kapzsiságból fel nem jelenti. Tegnap járt itt ez ügynök a szigetvári vizsgálati bíróságnál és az ügynök alapján az ügyről jegyzőkönyvet vevén el, hogy azt a kaposvári törvényszékhez áttesse. Az egészben az az érdekes, hogy a pénz után sóvárgó gazdák kivétel nélkül jómóduak, kik nem szorultak volna rá ilyen uton még több pénzhez jutni. Pécsre azonnal táviratoztak, hogy ha az illető szélhámos még ott tartózkodik, tartóztassák le.

— **(Két bört egy nyulról.)** Batai Ignác 4 zsák buzat árult a piacon, de nem igen akadt vevője. Később Krausz Ábrahám fia pécsi cég egyik megbízottja kiakudta a buza árát, s nyugtát adott Batainak, melynek felmutatására a cég kifizeti az összeget. Nemsokára egy másik egyén talált alkudozni a 4 zsák gabonára, gondolván, még nincs eladva s a rozshizemű Batai Ignác zásodnszer eladta portékáját. Ez utóbbi vevő — ki szintén Krausz Ábrahám fia cég megbízottja — szintén nyugtát adott az eladónak, ki, t. i. Batai Ignác, e nyugtákon valamit konfiskált, törült, beirt. Ezért állott ma a pécsi kir. törvényszék előtt, hol magán okirat hamisítás miatt 8 napi fogházra és 5 frt pénzbüntetésre ítéltetett. Az ítélet jogerős.

— **(Helypénz és nem köveztvám.)** Volt az, a miről lapunk tegnapi számában „Utonálló vámos“ cím alatt megemlékeztünk. Azóta tisztába jöttünk vele, hogy ez két külön dolog és két külön ember foglalozik a beszédével. A jelzett esetben a dolog úgy történt, hogy a bort szállító koresmáros annak rendje és módja szerint megfizette a megjáró 60 kr köveztvámot és midőn ezen tuleset, csak akkor állott elő egy másik „vámos“ mondvan, hogy most fizessen 80 kr helypénzt. Ezt tartjuk mi törvénytelen visszaélésnek, különösen akkor, midőn rendőri asszisztenciával hajtják be a feleken az efféle törvénytelen követeléseket. Ugyanis Baka József csak a rendőr közbejöttére izzadta ki a 80 kemény krajcárokat. Elvárjuk a főkapitánytól, hogy közögeinek megtiltja az efféle beavatkozást a helypénzszedő javára és a közönség jogtalan zaklatására. Elvárjuk.

— **(A szigetvári olvasó-egylet)** február hó 25-én saját helyiségeiben igen sikerült táncestélyt rendezett. Jelen voltak leányok: Bohár Józsa p. a. Somadar, Bencez nővérek Bubánovics Erzsike, Burics Katinka, Bretter nővérek, Cserta Mariska, Dóczy Erzsike, Ekhardt Lórika, Farkas Ilka, Farkas Teréz, Müller Gizella, Salamon Ilka, Puskás Ella (Mozsgó), Perényi Janka; asszonyok: Bretter Lajosné, Biró Ferencné, Bözenbach Lajosné, Cserta Kálmánné, Csendesné, özv. Csuhánné, Csizsárné, Duchon Ödönné, özv. Dömösné, Ekhardt Ferencné (Szt. Egát), Honig intéző neje (Péterfa), Hakel Pálné, Horvaticsné (Pécs), dr. Krist Béláné, Nicsovics Vazulné, Osesodai Jánosné, Puskásné (Mozsgó), Pandrovicsné, dr. Raksányi Árpádné, Szalay Józsefné, Scholtzné Duchon Irma, özv. Turesicsné, Udvari L. né, Varga Sándorné, Visy Sándorné, özv. Znamenakné, s még többen, kiket tudósítónk nem tudott feljegyezni,

a négyeseket 30 pár táncolta, s a vidám hangulatban volt közönség csak a reggeli órákban szolgált.

— **(A kaposvári kaszinó közgyűlése.)** A kaposvári kaszinó kaszinó közgyűlése a közgyűlési képviselő elnöklete alatt vasárnap tartotta meg közgyűlését. A választmány az idei költségvetést 3683 forint bevétellel s 3123 forint kiadással irányozta elő. A tisztikart követhetőleg választották meg: elnök Tallián Gyula főispán, igazgató Makfalvy Géza országgyűlési képviselő, titkár dr. Kérészy Zoltán, ügyosztályos Prilissauer Adolf; választmányi tagok: Chernel Gyula, Csorba Ede, Danilovics János, Dörner Zoltán, Dekleva János, ifj. Fally József, Püspök József, Kapotsffy Béla, Maár Gyula alispán, dr. Mariton Gyula, Mathis Ferenc, Scholz Gyula, Szabó Kálmán, dr. Szigeti János és Ujváry Ferenc.

— **(Reményteljes kassza-betörő.)** Ki tudja, mire vihethet, ha így folytatja Franke Cezar 14 éves lakatos inas. Egy pár éve már, hogy Giano Sándor pécsi lakatosmerter házához vette Franke Cezár tanuló, kire mindeddig semmi panasza nem volt. De az alvó szikra, ha élesztik, lángra kap, így járt Franke is. A hazulról eltávozó gazdája pénzeszekrényére járt több ízben, s valami 60—70 frtot ellopott. A magáról megfeledezett fiu felett ma ültek törvényt és lopás büntetésében hat havi fogházra, melyből 5 hetet kitöltöttek vesznek és 60 frt ellopott pénz megtérítésére ítélték. Az ítéletet vádlott nem felebbezte meg.

TÁVIRATOK.

— **Albrecht főherceg temetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szép időben folyt le kedden délután Albrecht főherceg temetése, a melyet a rendkívüli katonai pompa, a nagyszámu külföldi előkelőség jelenléte és az óriási tömegben megjelent közönség oly impozánsá tette, a minőt a császárváros Károly hg. temetése óta nem látott. Fél három órakor vonultak ki a csapatok a kaszárnyákból a rendeltetési helyükre, a szokásos zenészek nélkül. Beláthatatlan embertömeg foglalta el a Ringstrassét, a melyen a forgalom dél óta szünetelt. A Hofburg és a kapucinus templom környékén ezerszámra hullámoztak az emberek. A halotti menet a Hofburgból, élén 4 parancsőr-tisztellett indult meg; az aranyozott halottas kocsit 3 pár szürke ló huzta. Közvetlen a halottas kocsit mögött ment a király huszártábornoki egyenruhában, jobbján a német császárral, a ki szintén magyar huszárezredének egyenruháját viselte. A két uralkodót követték az idegen fejedelmi személyiségek, a kir. hercegek, a külföldi tábornoki kar, a főherceg ezredének küldöttsége és a Bécsben állomásozó tisztikar, a melyet a szolgálat alól felmentettek. Feltűntek a magyar honvédség küldöttei. Mialatt a menet a kapucinus-templomhoz ért, a trombitások a Generalmarschot fújták. A katonai zenekarok is kivonultak, de nem játszottak. Az osztrák és magyar miniszterek és a polgári hatóságok képviselői a templomban várakoztak. Gruscha bíboros, bécsi érsek a templomban újra beszentelte a holttestet, mire a koporsót levitték a kapucinusok kriptájába.

— **A függetlenségi és 48-as párt értekezlete.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A megmaradt pártja tegnap este 9 óráig tartó értekezletén tárgyalta Justhék kilépését. Hoitsy Pál szerint nemesen kell viselkedniök és meg kell mutatniök az ország előtt, hogy célok még most is a jóhiszeműleg téve lett kilépettekkel egyesülni. Ez okból határozatilag kimondatni kéri, hogy Justh és társainak kilépését sajnálják, mert félreértésen alapul. Ugyanis Justhék azzal indokolták kilépésüket, hogy a többség megtagadta volna a hozzájárulást a függetlenségi és 48-as párt programjának megalkuvás nélküli fentartásához. Konstaltálja szóló, hogy ez nem is képezte a szavazás tárgyát. Indítványozza ennelfogva annak kimondását, hogy Isaák javaslatának elvi részét magukévá teszik; a párt ragaszkodik eddig vallott programjához a megalkuvás kizárásával. Követendőnek tartja a 48-iki törvények irányát és csak az lehet a párt tagja, a ki a 48-iki törvények elveihez, valamint a 48-iki párt programhoz hiven ragaszkodik és a párt közjogi határozatai ellen állást nem foglal. Az értekezlet reményli, hogy ennek a határozatnak következtén-

ben Justh és társai visszalépnek. Polónyi Géza helyesli az indítványt, Ugron Gábor hasonlólag. Még a látszatát is kerülni kell annak — úgy mond Ugron — hogy a függetlenségi párt felekezetek szerint csoportosulna. Nagy szerencsétlenség volna, ha alakulna egy függetlenségi kálomista és egy nem kálomista függetlenségi párt. Ha a kiléptettek ezután sem jönnek vissza, akkor sajnálattal konstatálja, hogy a katolikus néppárt mellett megalakult kálomista függetlenségi párt ellen épp úgy kell harcolni, mint Zichy Nándorék ellen. Lukács Gyula, Visontai Soma és Vajay István felszólalásai után elfogadták, hogy Hoitsy javaslatát azzal a záradékkal, hogy remélve Justh Gyula és társainak visszatérését, az elnök és jegyző választást leveszik a napirendről és azt március 1-én délután 4 órakor tartják meg. A határozatot nyomban közölték a kiléptettekkel, és nagy meglepetést keltett közöttük, hogy ezek csak csütörtökön fognak felette határozni.

— **A kasszabetörő kihallgatása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nizzában ma hallgatták ki Riszticsét, a nemzetközi betörő banda fejét. A kihallgatás alkalmával kijelentette, hogy a Risztics nevet csak felvette, a valódi neve Tripoljac Ghyja, hírneves bosnyák kelkelő, a kit annak idején a hadi törvényszék halálra ítelt. Mint politikai menekültet tehát nem fogják kiszolgáltatni Ausztria-Magyarországnak.

— **Requiem Albrecht főhercegért.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budavári helyőrségi templomban ma gyász isteni tiszteletet tartottak Albrecht főherceg lelkiüdvéért. Nagyszámu katonaság vonult ki.

— **Tűz a pénzügyminiszteriumban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma délelőtt a pénzügyminiszterium épületében az államkincstár helyisége felett gerendatűz támadt. A uagy zürzavarban több aktacsomó elégett. Három órai fáradtság után a tüzet eloltották.

— **Szerbia forrongásban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Belgrádban lázító nyomtatványokat osztogatnak a nép között, a forradalom ki törőben. Ezt megakadályozandó, Sándor szerb király hazaérkezett.

— **Uj muszka külügyminiszter.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az orosz cár felajánlotta Staal londoni nagykövetnek a külügyministerséget.

— **Meghiusult küldetés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Neue Freie Presse“ szerint Schönborn kardinális missziója, hogy a pápát az osztrák keresztény szociálisták ellen való nyilatkozatra bírja, meghiusult, a mennyiben Rampolla államtitkár, a ki a keresztény szocialista párttal rokon szenved, teljesen uralkodik a pápán.

— **Az „Elbe“ hajó katasztrófája.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Chratie“ kapitánya kihallgatásakor kijelentette, hogy az „Elbe“ vel való összeütközés alkalmával hajója annyira megsérült, hogy vész-jelzéseket kellett adnia. Láta ugyanis egy hajó körvonalait, és szinte megbotráncozott, hogy

a „Chratie“-nak nem nyújt segélyt. Nem is gondolta, hogy az „Elbe“ annyira megsérült.

— **Megcáfolt lemondás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Madeisky osztrák kultuszminiszter lemondásáról szóló hírt Bécsből félhivatalos helyről megcáfolják.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC.

24808 sz.
tkvi 1894.

Árverési hirdetmény!

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Greiner Sámuel végrehajtatónak Hegyi János végrehajtást szenvedő elleni 648 frt 82 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbíró területén levő Egerágh községben fekvő az egerágh 237 sz. tjkvben felvett 387/b hsz. szőlőre 112 frtban, és a 404 hsz. szőlőre és pinczére az árverést 538 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi március hó 7. napján d. e. 10 órakor Egerágh község bíró házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 11 frt 20 krt és 53 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság.
1894. évi november hó 22. napján.

Lukrics István
kir. ítélőtáblai bíró.

137.

27886 szám.
1894.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Ferenczy Istvánné szül. Jäger Ilka végrehajtatónak Rowacsek János és neje Burger Zsófia végrehajtást szenvedők elleni 3500 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. tszék területén levő Hásságy község határában fekvő a hásságyi 614 sz. tjkvben felvett I. 22 hrsz. kertre, 23 hrsz. 22 sz. malomházra, udvar és kertre 1337 frtba, a hásságyi 28 sz. tjkvben felvett 1929/2 hrsz. szőlőre 118 frtba az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1895. évi április hó 24-ik napjának d. e. 9 órakor Hásságy község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat, vagyis 133 frt 70 krt, 11 forint 80 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. LX. törvény czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság
1894. évi decz. hó 29. napján.

Lukrics kir. ítélőtáblai bíró helyett
Bogyay Pongrácz,
kir. törv. bíró.

138.

6235 sz.
tkvi 1894.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bihari Benő ügyvéd dárdai lakos végrehajtatónak, Bartolov Alojzia baranyavári lakos végrehajtást szenvedő elleni 32 frt 91 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbíró területén levő Baranyavár községben fekvő a baranyavári 962 sz. tjkvben felvett 111/b hrsz. fekvőségre és 108 sz. ház s urbéri illetőségre az 1881. 60. t. cz. 156 §-a alapján egészben s így a társtulajdonos Bartolov Kurman illetőségre és 364 frt, a baranyavári 962 sz. tjkvben felvett 1209/a hszsz. szőlőre 18 frt, 1251/c hszsz. szőlőre 20 frt, 1254/c hszsz. szőlőre 46 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi március hó 19. napján d. e. 10 órakor Baranyavár községben a jegyzői irodában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 36 frt 40 kr, 1 frt 80 kr, 2 frt 4 frt 60kr készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíró mint telekkvi hatóság
1894. évi november hó 13. napján.

Kletzár Lajos
kir. aljársbíró.

139.

Jó minőségű, hamisítatlan

tejföl

Pécsre szállítva, minden mennyiségben állandóan értékesíthető.

Hol, megmondja a kiadóhivatal.

Köhögés,

rekedtség és elnyájkásodásnál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe

Egger díjjutalmazott

biztos hatású

Mell-Pastilláit.

Kaphatók 25, 50 kr-os és 1 frtos eredeti dobozokban monarchia valamennyi gyógyszerüzében.

Pécsen: Sipőcz Ist., Erreth János, Góbel Kálmán, Zsiga László és az irt. rend gyógyszerüzében. Mohács: Lajszler Viktor és Szendrey Jenő gyógyszerüzében. Siklóson: Szentgyörgyi Mór és Petrasch S. gyógyszerüzében. Pécsváradon: Dyorszky Béla gyógyszerüzében. Dárdán: Czingelly örök. és Dermipál gyógyszerüzében. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszerüzében. Szigetváron: Szilágyi György gyógyszerüzében. Szigetvár: Salamon Gyula és Visy Sándor gyógyszerüzében. Bonyhádon: Eibach Odön gyógyszerüzében. valamint az

Egger A. fia cég

gyógyszerkülönlegesgyárában Bécs — Nussdorf,

Csak akkor valódi, ha háromszögű a palack az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulthatatlan!

Maager Vilmos
fele
valódi tisztított

MÁJOLAJ

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL
BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánljatik és rendeltek mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősitését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Henmarkt 3. valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerüzében.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zsiga László, Erreth János és az irtalmosok gyógyszerüzében: Reeh Vilmos, Spitzer fia, Köszl János, Kacsokovics Jenő és Eizer János kereskedésében. Főraktár és főelárusítás az osztrák-magyar monarchia részére

MAAGER VILMOS, BECS,
III/3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomon tartanak.